

Zulmü Alkışlayamam

**Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem;
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.
Biri ecdadıma saldırdımı, hatta boğarım! ...**

-Boğamazsın ki!

-Hiç olmazsa yanımdan kovarım.

**Üçbuçuk soysuzun ardından zağarlık yapamam;
Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam.**

Doğduğumdan beridir, aşığım istiklale;

Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lale!

Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum?

Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boyunum!

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim!

Adam aldırmada geç git! , diyemem aldırırım.

Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım!

Zalimin hasmıyım amma severim mazlumunu...

İrticanın şu sizin lehçede ma'nası bu mu?

Mehmet Akif Ersoy

Uyan

Baksana kim boynu bükük ağlayan.
Hakkı hayatındır senin ey müslüman,
Kurtar artık o biçareyi Allah için.
Artık ölüm uykularından uyan.

Bunca zamandır uyudun kanmadın,
Çekmediğin çile kalmadı, uslanmadın.
Çiğnediler yurdunu baştan başa.
Sen yine bir kerre kılmıdanmadın.

Ninni değil dinlediğin velvele,
Kükreyerek akmada müstakbele.
Bir ebedi sel ki zamandır adı,
Haydi katıl sen de o coşkun sele.

Karşı durulmaz cereyan sine-çak...
Varşa duranlar olur elbet helak.
Dalgaların anmadan seyrini,
Göz göre girdâba nedir inhimak?

Dehşeti maziyi getir yadına;
Kimşe yetişmez yarın imdadına.
Merhametin yok diyelim nefsine;
Merhamet etmez misin evladına?

Ben onu dünyaya getirdim diye
Kalkışacaksın demek öldürmeye!
Sevk ediyormuş meğer insanları,
Hakkı-ı übüvvet de bu caniliğe!

Doğru mudur ye's ile olmak tebah?
Yok mu gelip gayrete bir intibah?
Beklediğin subh-i kıyamet midir?
Gün batıyor sen arıyorsun tebah.!

Gözleri maziye bakan milletin,
Ömrü temadisi olur nakbetin.
Karşına müstakbeli dikmiş Hüdâ,
Görmeye lakin daha yok niyyetin.

Ey koca şark! Ey ebedi meskenet!
Sen de kılmıdanmaya bir niyet et.
Korkuyorum, Garbın elinden yarın,
Kalmayacak çekmediğin mel'anet.

Hakk-ı hayatın daha çiğnenmeden,
Kan dökerek almalısın merd isen.
Çünkü bugün ortada hak sahibi,
Bir kişidir: 'Hakkımı vermem' diyen.

Mehmet Akif Ersoy

Sultan Yalısı

**Coşar avizeler artık köpürür kandiller;
Bu ışık çağlıyanından bütün âfak inler.**

**Yalının cephesi Ülker gibi baştanbaşa nur;
Nîm açık pencereler rengü ziyadan mahmur,**

**Al, yeşil, mavi fenerlerle donanmış kıyılar:
Serv-i sîminler atılmış suya titrer par par.**

**Dalgalardan seken üç çifte kayıklar sökerek
Süzülür sahile, şahin gibi, yüzlerce kürek.**

**Bir taraftan bu akın yükseledursun karaya
Bir taraftan dökülür öndeki saflar saraya.**

**Rihtimin taşlan, zümrüt gibi, İran halısı:
Suda bitmiş çimen, üstünde de Sultan Yalısı!**

Mehmet Akif Ersoy

Ordunun Duası

**Yılmam ölümden, yaradan, askerim
Orduma 'Gazi' dedi Peygamber'im
Bir dileğim var ölürüm isterim
Yurduma tek düşman ayak basmasın**

**Amin desin hep birden yiğitler
Allahu ekber gökten şehitler
Amin! Amin! Allahu ekber**

**Türk eriyiz silsilemiz kahraman
Müslümanız Hakk'a tapan müslüman
Putları Allah tanıyanlar, aman
Mescidimin boynuna çan asmasın**

**Amin desin hep birden yiğitler
Allahu ekber gökten şehitler
Amin! Amin! Allahu ekber**

**Millet için etti mi ordum sefer
Kükremiş arslan kesilir her nefer
Döktüğü kandan göğe vursun zafer
Toprağa bir damlası boşa akmasın**

**Amin desin hep birden yiğitler
Allahu ekber gökten şehitler
Amin! Amin! Allahu ekber**

**Ey ulu Peygamberimiz nerdesin
Dinle minaremde öten gür sesin
Gel! Bana yar ol ki cihan titresin
Kimse dönüp süngüme yan bakmasın**

**Amin desin hep birden yiğitler
Allahu ekber gökten şehitler
Amin! Amin! Allahu ekber**

Mehmet Akif Ersoy

Necid ölllerinde

Yâ Nebi...

Ŗu halime bak

Nasıl ki bağrı yanar gün kızınca sahranın,

Benim de ruhumu yaktıkça yaktı hicranın.

Hârimi Pâkine can atmak istedim durdum,

Gerildi karşıma yıllarca ailem yurdum.

Tahammül et dediler, hangi bir zamana kadar,

Ne bitmez olsa tahammül, onun da bir sonu var.

Gözümde tüttü bu andıkça yandığım toprak,

Önümde durmadı artık ne hanuman ne ocak.

Yıkıldı hepsi, ben aştım diyar-ı Sudan'ı,

Üç ay tihame deyip çiğnedim beyebanı.

Kemiklerim bile yanmıştı belki sahrada,

Yetişmeseydin eđer Ya Muhammed imdada.

Eserdi kumda yüzerken serin serin nefesin,

Akarsular gibi çağlardı her tarafta sesin.

İradem olduđu gündür senin iradene râm,

Bir an olsun yollarda durmak bana oldu haram.

Bütün hayakil-i hilkat ile hasbihal ettim,

Leyâle derdimi döktüm, cibali söylettim.

Yanıp tutuşmadan yummadım gözümü,

Nücuma sor ki bu kirpikler uyku görmüş mü?

Azab-ı Hecrine katlandım elli üç senedir,

Sonunda anlıma çarpan bu zalim örtü nedir?

Üç beş sineyi hicran içinde inleterek,

Çıkan yüreklere husran mı, merhamet mi gerek.

Demir nikabını kaldır mezarı pâkinden,

Bu hasta ruhumu artık, ayırma hakinden.

nedir o meşale, nurun mu ya Resulallah

Sükûn içinde bir an geçti, sonra kısa bir âh....

Mehmet Akif Ersoy

Hüsran

**Ben böyle bakıp durmayacaktım, dili bağlı,
Islam'i uyandırmak için haykiracaktım.
Gür hisli, gür imanli beyinler, cosar ancak,
Ben zaten uzunboylu düşünmekten uzaktım!
Haykir! Kime, lakin? Hani sahipleri yurdun?
Ellerdi yatanlar, saga baktım, sola baktım;
Feryadimi artık bogarak, na'sini, tuttum,
Bin parça ettim si'irime gömdüm de biraktım.
Seller gibi vadiyi eninim saracakken,
Hiç çağlamadan, gizli inen yas gibi aktım.
Yoktur elemimden su sagir kubbede bir iz;
Inler 'Safahat'imdaki hüsran bile sessiz!**

Mehmet Akif Ersoy

Ey Yolcu, Uyan!

**"Allah'a dayandım! " diye sen çıkma yataktan...
Ma'na-yı tevekkül bu mudur? Hey gidi nadan!
Ecdadını, zannetme, asırlarca uyurdu;
Nerden bulacaktın o zaman eldeki yurdu?
Üç kıt'ada, yer yer, kanayan izleri şahid:
Dinlenmedi bir gün o büyük nesl-i mücahid.
Alemde "tevekkük" demek olsaydı "atalet"
Miras-ı diyanetle yaşar mıydı bu millet?
Çoktan kürenin meş'al-i tevhidi sönerdi;
Kur'an duramaz, Nezd-i İlahi'ye dönerdi.**

**"Dünya koşuyor" söz mü? Beraber koşacaktın;
Heyhat, bütün azmi sen arkanda bıraktın!
Madem ki uyandın o medid uykulardan,
Bir parçacık olsun, hadi, hiç yoksa, kimıldan.
Dünya koşuyorken yolun üstünde yatılmaz;
Davranmayacak kimse bu meydana atılmaz.
Müstakbeli bul, sen de koşanlarla bir ol da;
Maziyi, fakat, yıkmaya kalkışma bu yolda.
Ahlafa döner, korkarım, eslafa hücumu:
Mazisi yıkık milletin atisi olur mu?**

**Ey yolcu, uyan! Yoksa çıkarsın ki sabaha:
Bir kupkuru çöl var; ne ışık var, ne de vaha!**

Mehmet Akif Ersoy

Ümidin Her Zaman Haib

Ümidin her zaman haib, nasibin daima nekbet;
Hayatın geçti hüsrانlarla ey gün görmeyen millet!
Ne devletsiz başın varmış, ne mel'un tali'in, hayret!
Muebbed bir hayat ummuş da içmiştin.. Fakat seyret:
Nasıl zehr oldu birden diktigin sahba-yı hurriyet!

Meğer altüst olurmuş en muazzam arş-i istiklal;
Meğer pamal edermiş en bülend akvami izmihlal;
Meğer birden olurmuş altıyüz yıl beslenen amal,
Ufuklar, bak, adem rendinde zulmetlerle malamal..
Ne beklerdik, nasıl çıktın sen ey ferda-yi istikbal!

Bu istikbalı rüyamızda görseydik inanmazdık!
'Sabah olmuş' dedik, sezmele bir avare aydınlık.
Ne haybettir: değilmiş fecr-i kazıbler kadar sadık!
Cahimi bin hatar kat kat yığılmış, gelde yırtıp çık!
İlahi! Bir ışık göster, bunaldık büsbütün artık!

Fakat hey şaşkın, istimdad için Hak'dan yüzün var mı?
Kitabullah'a yüksekte bakan gözler de ağlar mı?
Muhakkar gördüğün kuvvet bu gün bir bak, muhakkar mı?
Demezdin, ruhu Kur'an'ın o lakaydıyle muztar mı?
Ya sen muztar kalır, feryad edersen, aldırırlar mı!

Evet, sen böyle bir ferda-yı mahşer-hızı ummazdın,
Haberdar eyleyenler oldu; güldün. Pek de kurnazdın!
Kudurmuştan beter bir hale geldin, durmadın azdın!
Düşen ma'suma çıkmak gayr-i kaabil bin çukur kazdın:
Gömüp ahlakı, artık fuhş için bah-name'ler yazdın!

Utanmak bilmiyorsun, anladık, lakin ne isterdin:
Şu milletin ki levsiiyatı bir 'meslek' deyip verdin?
İbadullahı saptırdın, fakat bir yol mu gösterdin?
Görürsen nerden bir namus, fuş-abada gönderdin:
Sezersen kimde na-merdane bir fitrat, kanat gerdin!

Bıyık kirpik, sakal yontuk da tırnaklar birer parmak;
Yıkanmaz bir surat, sol gözde beyzi cam, fakat parlak;
Hamamsız ensenin sırtında bir yağ var: kayar yavşak!
Şu, kalcınlarla kıvrık pantolon altında, kiskıvrak
Şeken Osmanlı centilmeninde hiçbir duygu yok mutlak...
Utanmak ver, yeter, kaabilse Allah'ım, utandırmak!

Mehmet Akif Ersoy

Şehidler Abidesi İçin

**Gök kubbenin altında yatar, al kan içinde,
Ey yolcu, şu topraklar için can veren erler.
Hakk'ın bu veli kulları taş türbeye girmez;
Gufrana bürünmüş, yalnız Fatiha bekler.**

Mehmet Akif Ersoy

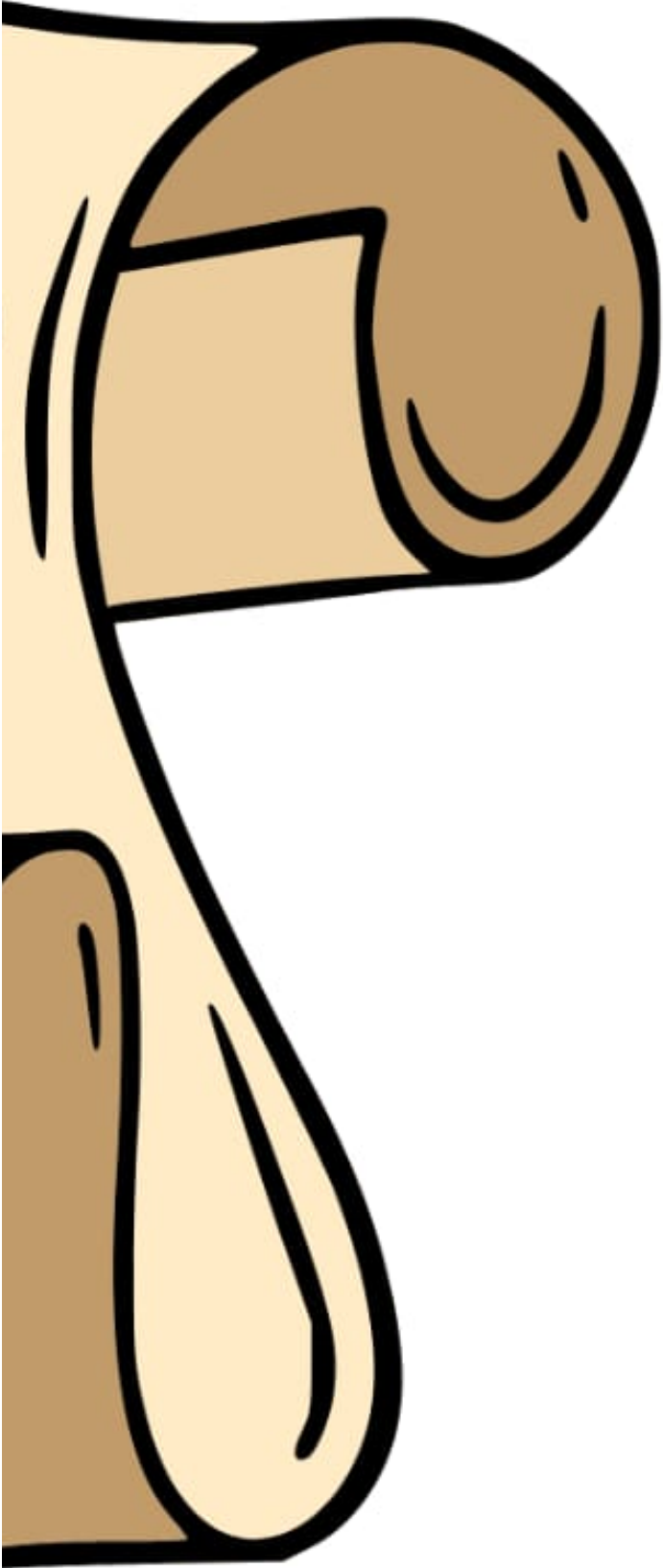
Pek Hazin Bir Mevlid Gecesi

**Yıllar geçiyor ki, yâ Muhammed,
Aylar bize hep muharrem oldu!
Akşam ne güneşli bir geceydi...
Eyvah, o da leyl-i mâtem oldu!
Âlem bugün üç yüz elli milyon
Mazlûma yaman bir âlem oldu!
Çiğnendi harîm-i pâki şer'in;
Nâmûsa yabancı mahrem oldu!
Beyninde öten çanın sesinden
Binlerce minâre ebkem oldu.
Allah için, ey Nebiyy-i mâsûm,
İslâm'ı bırakma böyle bîkes,
İslâm'ı bırakma böyle mazlûm.**

Mehmet Akif Ersoy

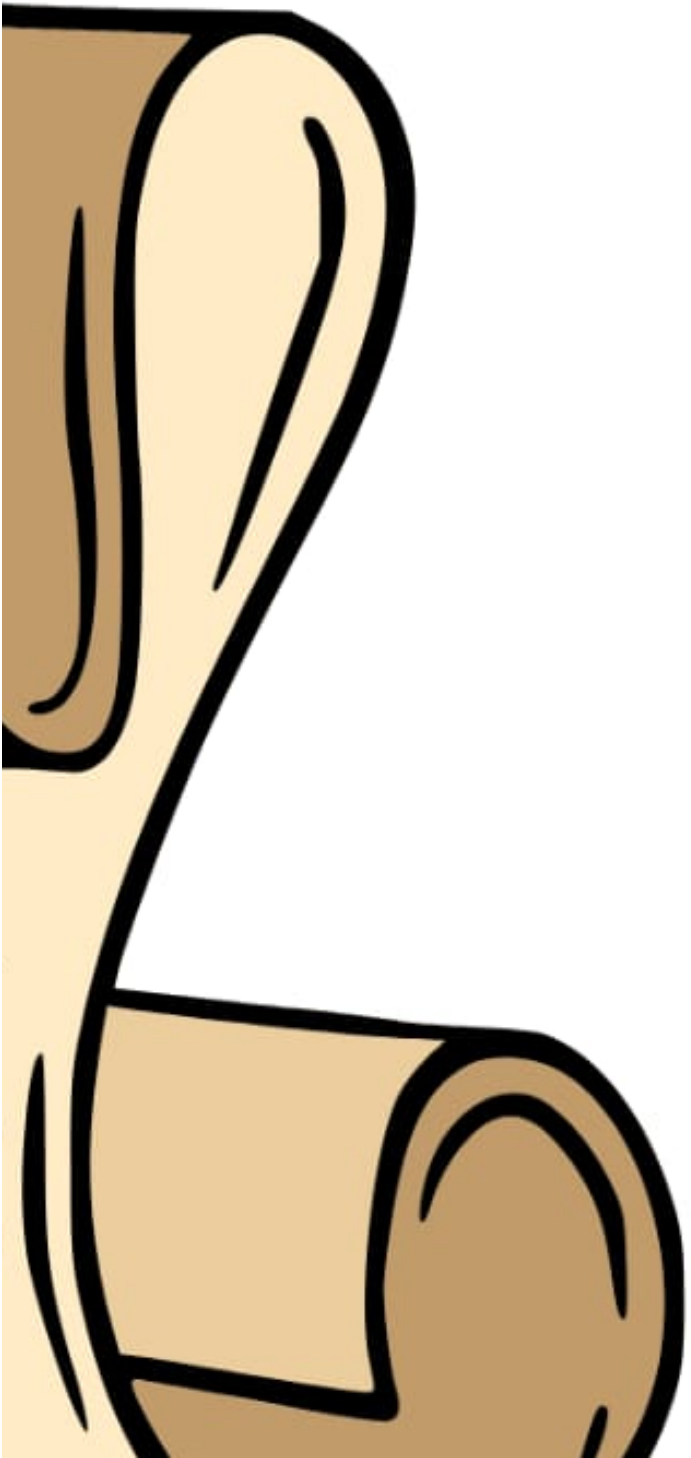
**AKIF'IN
ANDEN**

**METAMET
KALEMI**

created using

BLOCK

POSTERS

[@trgamzeogretmen](#)

